

**Uchwała Nr XXXII/323/14
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 26 czerwca 2014 r.**

w sprawie rozpatrzenia skarg

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645 z 2014 r. poz. 379) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skarg mieszkańca Goleniowa z dnia 09, 10, 11, 12, 13, 16, 17 i 23 czerwca 2014 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargi za bezzasadne.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie uchwały o negatywnym rozpatrzeniu skargi

W dniu 9 czerwca 2014 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie skargę na Starostę Goleniowskiemu. Skarżący zarzucił Staroście nie zapewnienie Skarżącemu systematycznej rehabilitacji kardiologicznej. Dodatkowo Skarżący zakwestionował treść pism z dnia 20 maja 2014 r. wzywających do usunięcia braków formalnych wniesionych podań, wskazując iż żądał od Starosty wskazania, co w pismach jest dla Starosty niezrozumiałe. Zarzuty te zostały powielone w piśmie złożonym w dniu 10 czerwca 2014 r., które uznane zostało w konsekwencji za uzupełnienie skargi złożonej w dniu 9 czerwca 2014 r. Skarżący wskazał tam również, iż nie wyjaśniono mu powyższego, wyjaśnień nie udzieliła sekretarz Powiatu ani pracownik administracji, czym zdaniem Skarżącego naruszono godność Skarżącego. W dniu 11 czerwca 2014 r. Skarżący uzupełnił wniesioną skargę ponawiając zarzuty przedstawione w piśmie z dnia 10 czerwca 2014 r. oraz kwestionując treść pism z dnia 2 czerwca 2014 r., w którym poinformowano Skarżącego o pozostawieniu bez rozpoznania pism wskutek nie usunięcia braków formalnych, a także w pismach z dnia 12 czerwca 2014 r. oraz z dnia 17 czerwca 2014 r., w którym wskazał, iż w wyniku kolejnych wizyt nie uzyskał odpowiedzi na swoje zastrzeżenia do postępowania ze złożonym wnioskiem. W dniu 13 czerwca 2014 r. Skarżący wniósł pismo, w którym ponowił zarzuty zawarte w skardze z dnia 9 czerwca 2014 r. oraz wniósł skargę na każdego radnego w zakresie nie zapewnienia Skarżącemu systematycznej rehabilitacji kardiologicznej. W dniu 16 czerwca 2014 r. Skarżący ustnie do protokołu uzupełnił wniesioną skargę ponawiając analogiczne zarzuty odnośnie treści powołanych pism z dnia 20 maja 2014 r. oraz pisma z dnia 23 kwietnia 2014 r. i pisma Starosty z dnia 23 kwietnia 2010 r. Dodatkowo Skarżący wniósł na Starostę skargę w zakresie nie wykonania kontroli w zakresie realizacji zadań obrony cywilnej oraz nie zapewnienia Skarżącemu rehabilitacji kardiologicznej. W zakresie skargi na nie wykonywanie przez Starostę zadań z zakresu obrony cywilnej Skarżący dodatkowo w dniu 23 czerwca 2014 r. Skarżący wniósł skargę sprowadzającą się do zarzucenia Staroście popełnienia przestępstw, bez ich dalszego sprecyzowania, oraz wskazania iż Starosta winien skargę na Starostę w zakresie zadań związanych z obroną cywilną przekazać innemu organowi.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym do rozpoznania skargi na działalność Starosty Goleniowskiego jest Rada Powiatu w Goleniowie.

W aspekcie zarzutów przedstawionych Staroście jako terenowemu organowi obrony cywilnej w pierwszym rzędzie wskazać należy na ich ogólny charakter uniemożliwiający ustosunkowanie się do złożonych zarzutów a w konsekwencji rozpoznanie złożonej skargi. Nadmienić należy, iż zgodnie z przepisem art. 229 pkt 2 i 4 KPA organami właściwymi w sprawie skarg złożonych na Starostę są co do zasady Rada Powiatu a w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej – wojewoda. W tym względzie wskazać należy, iż przepis art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, wskazujący terenowe organy obrony cywilnej, wskazuje na wykonywanie przez Starostę w tym względzie zadań z zakresu administracji rządowej, wskutek czego zgodnie z przepisem art. 229 pkt 2 KPA wskazać należy, iż organem właściwym w sprawie skarg, których podstawą jest nienależyte wykonywanie przez Starostę zadań z zakresu administracji rządowej, jest Wojewoda Zachodniopomorski, o czym informuje się niniejszym Skarżącego zgodnie z przepisem art. 231 KPA.

Jednocześnie wskazać należy, iż zgodnie z przepisem art. 229 pkt 1 KPA skargę na Radę Powiatu wnosi się do właściwego wojewody (w zakresie spraw finansowych – do regionalnej izby obrachunkowej), zaś przepisy KPA o postępowaniu skargowym nie przewidują możliwości składania skarg na poszczególnych radnych.

Wskazać należy, iż zarzuty przedstawione w skardze w zakresie nie zapewnienia przez Starostę rehabilitacji kardiologicznej, stanowią powtórzenie zarzutów przedstawionych w skardze uprzednio złożonej przez Skarżącego, która w wyniku rozpoznania przez Radę Powiatu na posiedzeniu w dniu 26 września 2013 r., Uchwałą nr XXVI/251/13 w sprawie rozpatrzenia skargi uznana została za bezzasadną, a bezzasadność uzasadniono obszernie w uzasadnieniu powołanej uchwały. Rada Powiatu podtrzymuje w konsekwencji stanowisko wyrażone powołaną uchwałą w sprawie, wobec nie wskazania nowych okoliczności w ponowionej skardze.

W zakresie zarzutów związanych z wezwaniem do usunięcia braków formalnych wniesionego podania, wskazać należy, iż treść wniesionych podań uzasadniała wątpliwości Starosty wskazane w pismach z dnia 20 maja 2014 r. wymagające uzupełnienia w trybie przepisu art. 64 § 2 KPA. Skarżącemu przy tym jednoznacznie w treści pism z dnia 20 maja 2014 r. wskazano, iż uzupełnienia wymaga kwestia organu, do którego wnosi on podanie, jak i wskazania, jakiej czynności żąda on od organu wnoszącego podanie, gdyż ustalenie powyższego na podstawie treści samego podania mogło zostać dokonane wadliwie, z uwagi na niejednoznaczność samego podania. Prawidłowo również w konsekwencji nie usunięcia braków formalnych podania organ pozostawił je bez rozpoznania, o czym stosownie do przepisu art. 64 § 2 KPA Skarżący został powiadomiony.

W zakresie zarzutów zgłoszonych wobec stanowiska Starosty przedstawionego w pismach z dnia 23 kwietnia 2014 r. oraz z dnia 23 kwietnia 2010 r. również nie stwierdzono nieprawidłowości. W pierwszym z wymienionych pism Starosta poinformował Skarżącego o właściwych organach prowadzących postępowanie przygotowawcze, zaś w drugim z nich wskazał na braki wniesionego przez Skarżącego podania, których Skarżący nie uzupełnił.

W zakresie tym Rada nie stwierdziła nieprawidłowości po stronie Starosty, jak również po stronie pracowników Starostwa wskazanych w skardze, gdyż Skarżący w istocie polemizował z treścią pism wystosowanych przez Starostę, żądając wyjaśnień w przedmiocie ustaleń jednoznacznie wymienionych w treści zakwestionowanego przez siebie wezwania.

Mając powyższe na uwadze skargę należało uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego pouczając jednocześnie o treści przepisu art. 239 § 1 KPA, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Opracowała: Komisja Rewizyjna